

ἐπεθύει ὁ Παπισμὸς Ἰησοῦ το λαζαριστὰς καὶ ψευδελεγε-
μονας καλογῆρου; ἡ καλογραίας, καὶ ὅσα ἄλλα μένταν
μηχανήν καὶ αἰετα καὶ χέριτα, βλέπει ἡ
Γαλλία, ὅτι Παπιστοὶ δὲν γίνονται ἀντιλαδὲν οὔτε οἱ
Τούρκοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι, οὔτε οἱ Γραικοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι.
Πρὸς τί λοιπὸν καὶ τὸ νέον τοῦτο περὶ τῆς κατοχῆς
τοῦ Ἁγίου Τάφου μέγα καὶ ἀσυγχώρητον σκάν-
δαλον;

Εἶναι γεωσὸν προσέτι, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς
Παπιστικῆς Κυβερνήσεως οἱ Ἰησοῦται, ὅπου εὐρίσκονται,
γίνονται δικαιοματικῶς Σύμβουλοι καὶ ὁδηγοὶ τῶν ἀ-
πανταχῶ ὑπαρχουσῶν Λατινικῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τὴν
ἐντάκτισιν λοιπὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ τοῦ Πα-
πισμοῦ καὶ διὰ τὴν δυνατὴν ἡσυχίαν καὶ ἁρμονίαν
τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν,
ἔρομεν νὰ ἐννοήσῃται μᾶλλον ἡ Γαλλία εἰς τὴν ἀ-
νεργίαν κυρωθῇ τῶν τοιαύτων διατάξεων, καὶ ὅχι
εἰς τῆς Ἰησοῦτικῆς ὁλως περὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου βελ-
τιουργίας, ἐξ ὧν δὲν ἔχει καμμίαν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν.

Ἀποτεινόμενοι οὕτως πρὸς τὴν Μεγαλὴν Ἐκκλησί-
αν καὶ τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάντας
τοὺς ἐν Κωνσταντίνῳ ὑπὸν ἡγουμένους τοῦ Γένους
προκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ πάντες οἱ Συμνοῖτοι
καὶ οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς, νὰ μὴν ἀμελήσῃ τίποτε παρ'
αὐτῶν, ὥστε ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις τοῦ φιλοδόξου
Σουλτάνου, σώζουσα τὸν εὐθόδιον καὶ γενναῖον
αὐτῆς χαρακτήρα, οὐ μόνον ἀποκρούσῃ δεόντως τὰς
νέας ταύτας τῆς Ρώμης ἀπαιτήσεις περὶ τοῦ Ἁγίου
Τάφου, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐν τῇ
συνεπείᾳ αὐτῆς, ὥστε νὰ παύσῃ βέλῃδον πᾶσα προση-
λυτικὴ ἐνέργεια τοῦ Παπισμοῦ ἐπὶ τῶν Γραικῶν, κα-
θὼς καὶ τῶν Ἀρμενίων ἢ ἄλλων ὑπάρχον τῆς ἐπικρα-
τείας ταύτης.

Ι Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ Γ. ΣΕΡΟΥΤΟΥ.

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Βίος τῶν ἀνθρώπων τέσσαρες ἀλειυτικός, θρηρευτι-
κός (τὸ συναμφοτέρον βίος ἄγιος) νομαδικός, ὁ καὶ
βράχιας, γεωργικός. Ὁ γεωργικός βίος εἶναι ἡ ἀρ-
χη καὶ ἡ βῆσις τοῦ Πολιτικοῦ, ὅπου ἀναπτύσσεται
ὅλη τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις, δι' ὃ καὶ εἶναι ὁ κατὰ
φύσιν τελείος καὶ ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώ-
που κοινωνικοῦ ὄντος. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἀνθρώπιότης κα-
τεδικάσθη νὰ διέλθῃ ὅλη ἀπὸ ὅλους τοὺς βίους· ὅ-
λοι οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τοὺς διέλθον, καὶ πλεί-
στοι, ὅσοι κατασύρονται ἀκόμη εἰς τοὺς τρεῖς, καὶ
πλείστοι ἐξ αὐτῶν μέλουσι κατασύρεσθαι αἰωνίως· διὰ
τὴν φύσιν τῶν διαφόρων κλιμάτων.

Εἰς ποῖα κλίματα τῆς γῆς ἔπρεπε νὰ φανῇ κατὰ
πρῶτον βίος γεωργικός στάσιμος καὶ πολιτικός.

Πανταχοῦ τῆς γῆς ὅπου τὸ ἀνέκαθεν εὐρέθησαν ἄν-
θρωποι καὶ ὅπου ἂν εὐρίσκωνται καὶ τὴν σήμερον παν-

τοῦ καὶ πάντοτε εὐρέθησαν καὶ εὐρίσκονται ἡνωμέ-
νοι εἰς φυλὰς καὶ μικροὺς λαοὺς, ἴσους ἢ βαρβάρους·
καὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι φύσει τοῦ ἀνθρώ-
που κοινωνικοῦ ὄντος.

Εἰς ποῖα δὲ τῆς γῆς κλίματα ἔπρεπε κατὰ πρῶ-
τον νὰ μεταβῶσιν εἰς βίον γεωργικὸν καὶ στάσιμον;
Εἰς ἐκείνον βεβαία ὅπου ἡ γῆ ἐνυγχανε φύουσα καρ-
πὺς· αὐτομάτους πολυειδέας καὶ ἐπαρκούντας εἰς ἐνιαύ-
σιον ζωτροφίαν μετ' ὀλίγης παρατηρήσεως καὶ τέχ-
νης. Ἀλλὰ τοιαῦτα ἔτυχον νὰ ᾔναι φύσει τὰ κλίμα-
τα τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας, ὅσα ἐντὸς τῆς διακεκαυ-
μένης ζώνης καὶ ὅσα ἐκτός γαῖνιχίζοντα καὶ συνορεύ-
οντα μὲ αὐτή· Ἐκεῖ ἔλα ἔπρεπε νὰ φανῶσιν οἱ πρῶ-
τοι γεωργικοὶ καὶ πεπολιτισμένοι λαοὶ τῆς γῆς. Ἐκεῖ
καὶ ἐρῆνεσαν τὰ ἱστορικά· τὴν ἱστορίαν [εἰς τὴν Με-
σοποταμίαν], οἷον Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι, Ἰνδοὶ καὶ τῆς
Ἀφρικῆς Αἰγυπτιοὶ καὶ Αἰθίοπες.

Τὰ δὲ μετὰ κλίματα τῆς εὐραστῆς ζώνης, ἔτσι-
δὲν ἔτυχον γὰρ μὴ φύουσιν μὲν αὐτομάτως καρποὺς
τοιαύτους καὶ τοσούτους, ὅποιοι τὰ ἀνωτέρω, ἐπιδεκ-
τέον δὲ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν τοιαύτων σπόρων καὶ
φύτρων, ἀπαιτοῦντο ἀρα οἱ λαοὶ τῶν κλιμάτων τούτων
να σύρονται εἰς τὴν ἀγρίαν καὶ βράχιας βίον ἕως
συμβεβηκότα καὶ περιστάσεις δεῖται νὰ μεταφέρωσιν
ἀπὸ τὴν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτι-
κοῦ καὶ γεωργικοῦ βίου, ὅπου καὶ συνέβη εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς οὕτω
τῆς Εὐρώπης μερὸς τοῦ πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀσίαν
καὶ Αἴγυπτον.

Ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν θερμῶν κλιμάτων;
Θερμότης, Ψυχρότης, Ἰγρότης, Ξηρότης, εἶναι αἱ τέσσα-
ρες ποιότητες, ἐξ ὧν συνίσταται τὸν ἀνθρώπων οἱ κρά-
σεις, ὅπως καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν
κλιμάτων. Ὅσον δὲ πλησιάζει τὸ θερμὸν ἐκεῖ το μὲν
φανταστικὸν καὶ τὰ ἐπιθυμητικὰ τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ
θυμικὸν καὶ το λογικὸν τὰ πάντα εἶναι εἰς ἐναρμό-
νιον σύγκρασιν, τὰ πάντα ἔξοδρα καὶ ἐσφορα εἰς ὑπερ-
βολὰς. Οἱ λαοὶ λοιπὸν τῶν θερμῶν κλιμάτων· εἶναι,
Αἰγυπτιοὶ, Ἀραβεῖς, Βαβυλώνιοι, Κινεζοὶ Ἰνδοὶ κτλ.
εἶναι καὶ ἔχουσι φαντασίαν λίαν ἐξηγμένην καὶ πα-
φάφρον, καὶ ἀποκλίνουσιν εἰς τὸ τερατοδὲς καὶ
γαντῶδες. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ κοσμογονίαι καὶ θεο-
λογίαι ἦσαν ἀλλόκοτοι καὶ τερατοδεις, καὶ αἱ θεοὶ αὐ-
τῶν ἀνθρωπομορφοὶ καὶ ζωόμορφοι μὲ ὅλα τὰ πᾶν
τῆς θνητῆς φύσεως καὶ αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν λαρεῖς
μὲ πᾶν τὸ κτηνωδὲς καὶ βρωτοβόρητος, ὅπως ἔχουσι
καὶ τὰ ἡθὰ καὶ τὰ ἐθιμὰ τῶν. Διὰ τὸ ὅτι καὶ ἡ μαγία
καὶ ἡ ἀστερονομία καὶ οἱ ἱεροὶ εἰς ἐκείνων τὸς λα-
οὺς ἐφευρέθησαν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἱστορικοὶ αὐτῶν
εἶναι γεράκι ἀπὸ τεράτια καὶ θαυμάσια. Διὰ τοῦτο
καὶ αἱ μυθολογικαὶ τέχναι, οἷον ποιητικὴ, ζωγραφικὴ,
τεκτονικὴ, γλυπτικὴ ἢ ἐκείνων παρ' αὐτοῖς εἰς τὸ τε-
ρατοδὲς καὶ γαντῶδες, τοῦ ὁποῦ ὁρᾶται εἶναι
αἱ πορφυρὲς αἱ ἱερατικαὶ, αἱ λαϊκὰ καὶ τὰ ἄλ-
λα ὅλα κτλ. τῶν ἱερῶν. Οἱ πόρφυροι καὶ τὰ
τεῖχη τῶν Βαβυλῶνων, τὰ μυστήρια καὶ μυσ-
τήρια καὶ μυστήρια καὶ μυστήρια τῶν Ἰν-
δῶν, τὸ μέγα τεῖχος τῆς Κίνας κτλ. ὅλα ταῦτα εἶ-

και ἰνδάλματα φαντάσις εἶναι ἡμῶν καὶ μὴ κλονιζομένης ἀπὸ κρίναι μηδὲ ἀσθαιν τοῦ καλοῦ. Δια τοῦτο, καὶ εἰ ἐθελῶσι οὐτῶν καὶ ἰθ. μοὶ καὶ ἰ πόλεμοι δὲν εἶναι κανὲν ὄριον λογικῶς. Οἱ ἀεγῶν καὶ βροτολογίᾳ καὶ καταστρεπτικῶν, δορυκατῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ κλίματα ἃ ἐφάνησαν, οἷον Νῆν, Σιμῶν, Σέτωστρος, Κῦ, Σ, Μυαμέτης, Ταμῖρ ἄς, Κουλιχῶν κτλ.

Οἱ δὲ λαοὶ τῆς εὐρᾶς οὐ ὄντες ἔχοντες τὴν φαντασίαν, καὶ τὰς λογικὰς δυνάμεις καὶ τὸ θηλικὸν καὶ τὸ ἐθελῶντι δὲ εἰς ἐναρμόδιον σύγκριτον. μιμητικὰς μὲν τέχνας ἔχοντι προχρησάμενοι μάλιστα κολοσιαῖν χωρὶς νὰ ἐκινῶν πρὸς τὸ γιγνῶντες. Τη δὲν εἶαι οἱ καὶ τὰ ἀγάλματα, τὰ καλῶμενα Κολώπια τῶν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Ῥωμαίων, τῶν Γόθων, Θεολόγων δὲ ἀποκαθάρσιν μὲν καὶ οὐτοὶ μάλιστα ὁμοῦ λεγομένην καὶ μὴ ἔχοντι τὴν ἀλλότῃν ὡς ἐκεῖναι καὶ τερατῶδες μάλιστα δὲ εἰπεῖν, θεολογίαν σημαίνουσιν καὶ ἀποθνήσκουσιν τῆς φύσεως τὰς δυνάμεις καὶ τῶν ἀθρόπων τὰς τέχνας καὶ ὁρατὰς ὡσαύτως καὶ ἱστορίαν καθότι μὲν τὰ πολλὰ καὶ ἀναμετρημένη μετὰ τὸ θανάτου, ὅχι εἰς τὴν ὑπερβολὴν τῶν θῶν ἐκείνων, μὲν δὲν εἶαι ἡ θολογία καὶ ἡ μ. θολογία ἃ τὸς λαοὺς ἐκείνους μετὰ ἐθῶν εἰς τούτους ὡσαύτως ἔχοντες τὰς διανοητικὰς δυνάμεις πολλὴ μάλιστα ἀναπτύξις, καὶ πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην, ἄλλως τε καὶ ἔχοντες κοινὴ καὶ ἀπριόριστον τὸ μανθάνειν, καὶ ὅχι μονοπόλιον ὡς ἐκεῖνοι. Γ. Κ.

Παπιστικῶν Ἑλέγγων, δύο τόμοι ἐκδόθητες ὑπὲρ Ἡλία Τανταλίδου, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Ι. Λαζαρίδου, τῷ 1850.

Περὶ τοῦ νέου τούτου σοφοῦ καὶ περισπούδαστου συγγραμματος τῆς νεωτέρας ἡλῶν φιλολογίας, περὶ οὗ ἀνέφερον ὀλίγα ὁ Βυσπὸς εἰς Τηλέγραφος καὶ τῆς Σιμῶν καὶ τῆς Ἐπιανήσου ἐφημερίδας, (ὅσα οὐκ ἔστιν ἐκείνου εἶδος ἢ εἰς), ἐνασχολούμεναι, ὡς φαίνεται, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν λογομαχίας καὶ ἐριδος ἢ εἰς μυστηρίου, καθ' ὅ, μόνον ἐπιτίθενται καθ' ἡμῶν οἱ προσκλητισταὶ Ἰησοῦται, Λαζαρίου καὶ ἄλλοι ἄλλοι καλόγηροι καὶ καλογριῖται τοῦ Παπιστοῦ οἱ δευσιπάρηζοντες αὐτοὶ. Γάλλοι καὶ ἄλλοι διπλωμάται παρὰ γέλλονται ἀπὸ τῶν Λατινικῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς ἀντιθέτου δυνάμεως γ' ἀρπάσσει ὁ καλῶν ἀπὸ τῶν χεῖρας τῶν ταλαίπωρων Γραικῶν μὲν τῶν παλαιωτάτων καὶ ἱστορῶν κτησεων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν τοῦ ἁγίου Τάφου διὰ παρεπόμενα ἄλλα μέλλοντα κατὰ, προσβάλλοντα μάλιστα καὶ τὴν ἡτυρίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν τοῦ τόπου.

Ὁ Συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου, γενομένου εἰς τινος ἀπαντήσεως πρὸς τὰς μωρὰς καὶ ἀδικαιετίας ἀδολειχίας τῶν μετορθοῦσιν Λατῶν, Ἰαγέρων, Ἀρμαίσεων καὶ τῆς ἄλλης κακοντροχῆς συμμορίας τῶν προσκλητιστῶν τυπογράφων τοῦ Σάβ. Βενεδέτου κατὰ τὸν Παλατῶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μένει ἄγνωστος,

καθ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο, οὗτο καθ' ἑαυτὸ ἀξιολόγον, συγγράμματα ἀνεχρῶνται εἰς τὸ καλὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα ὀνόματι τοῦ ἀγίου ὅγιν διδασκάλου κυρίου Τανταλίδου. τὸ ἐκδοτὴς αὐτοῦ μετὰ τῆς δευτέρας ἐπιμελείας. Διὰ τὸ μὲν ἥδη μέρες τῶν Παπιστικῶν ἔργων, καὶ ἐπειδὴ εὐρομέναι ἀμεινοὶ ἐν οὐ τοῖς πόλεμοι θάνα, ἀκριβεῖαν λόγον, καὶ ὡς ὅτι, ὁ θῶν, περὶ ἀπερμέν, καὶ ὅχις καθάρσιν καὶ γλαφρὴν, ἐσπούδαμεν νὰ ἐκδοθῇ δι' ὀλίγων τοῦ ἡμετέρου, ἐπιφυλάττονται νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἀκολουθῶς, δι' ἐπιφυλάττονται ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τούτου.

Καθ' ὅσον ἐπαρτηρησάμεν ἄρτι, οὐδὲν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἐντυγχούσας ἀντιρρήσεις τῆς Ὁρθόδοξου καθολικῆς ἐκκλησίας κατὰ τῆς Παπιστικῆς, τὴν ὅτιαν ἐνόησαν εὐστώνως ἀπαρτίσθαι ἀντιρρήσεων, οἱ προκείμενα Παπιστικὰ Ἑλέγγια σχεδὸν ἐξήντησαν τὴν ὑπερῶν ταύτην ὑπόθεσιν τῆς διαφοράς τῶν δύο ἐκκλησιῶν, διαφοράς μεγάλης, ἀνικονομήτου καὶ ὁρθοκατῆτος, τὴν ὅτιαν οἱ Παπισταὶ ἀντιτὶ νὰ κατενέμωσιν ἀποσιωπῶντες, δὲν τὸ δυνάμει, κατὰ τὸ γρηγορικὸν καθόλου, ἐξ ἐναντίας ἀνακινῶν καὶ σήμερον ὑπέσπετε διὰ ποικίλων τετρασμάτων, ἐμὲν σπένδοντες διὰ τοῦ προσηγουμένου ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν σέβονται ἀκολουθῶντες τὸ ἀναρτήσαντας αὐτῶν βαρβάρους καὶ ἀλαθῆς προπατορίας τοῦ αἰτίου τοῦ σχίσματος, οἱ δὲ θρησκείας, ὡς ὅτι ἀφελείας καὶ κοσμικὰς κατακτήσεις ἐκ τῆς ἀδόξεως τῆς ὁρθοκατῆτος πίστεως. Κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν Ἑλέγγων ἐκτός πολλῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων συγγραφέων ἔκρινον πληρέστατα καὶ ὁριστικῶς τὴν διαφορὰν τῶν δύο ἐκκλησιῶν ὁ Λαζαρίος, ὁ Ζηροκιάδης, καὶ ὁ Χίος Ιατρός Ἀργέντιος καὶ εἰς ἄλλος. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Κυρκυραίου Βλαστοπούλου, ἀνδρὸς νομικοῦ ἀξιοδύγου, τὸ σύγγραμμά περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, γραφὴν ἱταλίστι πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ μεταφρασθὲν καὶ ἐκδοθῇ πρὸ πέπετε ἐξω ὑπὲρ τοῦ κυρίου Φηληᾶ, Καθηγητοῦ τῆς ἐν Κερκυρᾷ Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, μὰς φαίνεται ἀξιοπρατήρητον μάλιστα διὰ τὴν καλὴν τάξιν τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἀνασκευῆς τῶν φίλων ἰκονομένων. Οὗτος δὲ πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ περιέχει ἀσσημεῖωσιν ἀναγκαίαν τῶν ἀπὸ τοῦ σχίσματος μέγιστων συγγραμμάτων πρὸς ἀνασκευὴν καὶ ἀποστόλῃσιν τῆς Παπιστικῆς παναιρέσεως.

Συνιστῶντες τοῖς Παπιστικαῖς Ἑλέγγους εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλομαθῶν λογίων τοῦ Γένους, ἐπαινοῦμεν τὸν τε ἀνένυμον συγγραφέα καὶ τὸν ἐκδοτὴν αὐτῶν δι' οὓς κατέβαλον κόπους προθύμως, ἵνα προσφέρωσιν ἡμῖν νέαν ἀξιολόγον πενολπίαν κατὰ τῆς δυσσεβείας τῶν Παπιστῶν καὶ τῆς προσηλυτικῆς δολομηνανίας αὐτῶν. Ι.Κ.Λ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΑΓΡΑ ΦΑΛΑΙΝΗΣ. Αἰσχροπλοῖον τι, ἀναφῶρσιν ἀπὸ Κουεβέλλην μετέβαιναν εἰς Μοντερεαλὴν. Μετὰ τινων μελίων πλοῦν, παρετηρήθη ὅτι παρὰ κούλουθετο ἀπὸ μέγαν ἰχθύν. Καὶ ἄλλοι μὲν ὑπέθεσαν ὅτι ἦτον ὁ